

Rodná moja dedinka Nedeľné ..... zamyslenie

Len práškom v našom vesmíre
Je rodný kút môj. Objate medzi horami
dedinka malá čupí.

Rokami veru skúšane mení sa neprospech.
Lebo druhá svetová vojna jej vzala čo
rozvíjať sa malo viac.

Po vojne rozišiel sa ľud a tuná zostal len
ten kto verný bol dedinke svojej.

Štyridsaťšesť rokov utekalo a sníma aj
všetkú mlať, bo mesto núka lahší život mať.

Čas teda plynie a nás je stále menej,
lebo smrť berie čo treba jej už vziať.

Preto mlať prosím vráť sa domov a dedinka
znova začne prekvitať.

Ved' aj tie naše hory tíško šumia
že lúky, ktoré kosec kosil sú veľmi otupné.

Že ženský smiech tiež zmĺkol čo
prepletal sa s hrkotom kolies a hrabaním
sena. Tá mládež, ktorá vystrájala
pri pasení kráv.

Dedinka moja malá si, predsa ťa mám
najradšej! Na vôkol lesmi objatá
preto nad teba niet krajšej !!!

Autorka
Valéria Zúbeková

LO JDS KLĀK